

Fatih İslam Türkoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam!

Büyüdükçe büyüyor gözler
Yükseldikçe nefessiz kalıyor adam
Bulutlara saldırıyor acıyla
Dağılmıyor,
Boğuluyor adam

Adam kırkında yamandı
Acılar paylaştık içimizden
Adam gibi adam sandık sahi
Neden saman çıktı içinden

Fatih İslam Türkoğlu

Alın yazım

Tırnak içinde "ömrüm" tüm zamanların
Dünya bir paragraflık nefes bitmeyen romanımda
Anlatımım bozuk,
Yanlışlarla dolu yazım
Alın yazım...

Fatih İslam Türkoğlu

Alkış

Hüzün topraklarında yürüyorum bir gece vakti
Toprak mı hüznü ben mi
Karanlığa dalıyorum sessizce
Musmutlu ailelerin yanından geçiyorum
Biliyorum her şeyi biliyorum
Dile gelmeyenleri duyuyorum
Bir dost kucağı sarıyor kollarımı
Sımsıkı kendinden emin
Şakaklarım zonkluyor ürperiyorum
Çatlıyorum ortadan ikiye sonra
Sıcak sandığım soğuk ellerin dokunuşuyla

Yürüyorum yıkık dökük
Yürüyorum paramparça
Köşebaşını dönüyorum
Umutsuzca
Bir arabaya biniyorum
Alın yazıma gidiyorum

Kendimi sıkıştırıyorum istemeden
Adım geçmeyen eserlere
Hiç bir sahnesinde oynamadan hem de
Hiç bir şey söylemeden
Seyirciyi selamlıyorum
Seyirci kalmayan seyirciyi
Alkış...

Hikayeler yazılıyor sonra
Masallar
Ben kimim
Kendi sığ denizimde yüzerken
Hangi derinlere girdim
Bir deli fırtına içim acıyor
Savruluyor boşlukta hayal ettiklerim

Fatih İslam Türkoğlu

Aloe Vera

Gün maviye çalanda
Bir tebessüm duvarda
Sevdiğim
Aloe Vera
Günaydın

Ilık bir rüzgar bir mart sabahı
Sevinç dağıtıyor kapı kapı
Yüzümde huzurlu bir serinlik
Ağyar üstünde bir kızıl çizgi
Ey güneş sobe

Çatılarda çiğ buğusu
Taze dem buğusu demlikte
Çay kaşığı enstrüman
Bol şekerli çayımızda
Ey eski günler
En içimde sen
Sevdiğim
Aloe Vera
Günaydın

Dere kenarında çocuklar
Mavi önlüklü, kül yazlıklı
Zille koşuyor her taraftan
Çeşmeyerinden Hanyan'dan
Tavanda mevsimler bir küçük sınıf
Ve pusula, doluyor üçlü sıralar
Hep birden ayağa kalkıyor
Hep birden çocuksu bir ses
Sevdiğim
Aloe Vera
Günaydın

Fatih İslam Türkoğlu

Bembeyaz

Daha bitmedi
Hala mavi bir sonsuzluk uçuşuyor üstümde
Aklım almasa da
Siğ aklıma siğmasa da
Tebessümle karşılıyorum
İçimi ısıtan özgürlüğü

Nefes alıyorum işte
Burnumun direkleri sızlarcasına hemde
Öyle temiz öyle dolu dolu
Mutluyum mutluyum da
Beyaza sitemimi susturamıyorum:

"Rengarenk alemin üstünde hükümran bir emraz
İçimi üşüten müptezel bir ayaz
Gögüm mavi de işte
Her yer bembeyaz"

Fatih İslam Türkoğlu

Bir şarkı söyle

Bahanesi yok
Nedeni sebebi müsebbibi
Bir çıkmazın içine girdiyse yolun
Bahanesi yok

En kolayı
Yüreğine söz geçirebilirsen
Aklını ele alabilirsen
Kırıklarını tamir edebilirsen
Asfalt yollardan gitmelisin
En kolayı

Ya da bir şarkı söyle
Şöyle doksanlardan
Uçup gitsin yeniye dair ne varsa
Ne varsa içinde kalan yarım yamalak
Şöyle doksanlardan dinle
Ya da bir şarkı söyle

Fatih İslam Türkoğlu

Çocukluğum

Nasıl da tutuştu bahar, avuçlarımda,
Yanmaya yüz tutmuşken bütün yeşiller,
Kururken resim defterimde üzüm yaprağı,
Tırnak uçlarımda kar soğuğu ayazları.
Titriyorum.
Tir tir tir...

Çocukluğum
Bir miskete ağlamışlığım
Taflan ağacında saklanmışlığım
Hep yırtılan futbol topunda dikişler
İtişler kakışlar hingişler
Kuru ayazda kurşun sesleri
Çımlıktan tabancam
Cıv cıv cıv...

Yürüyoruz
Omzumda mavi çanta
Ayağımda yırtık
Karnemde iki kırık
Dar yollarda araba sürüyoruz
Eenn eeennn eeeeeennn...

Fatih İslam Türkoğlu

Çocukluğum 2

Nasıl da koşuyor çocukluğum baharda
Rüzgara tutunup ordan oraya
Sarı kelebekler konuyor omzuma
Ah Hanyan! Senden kimler kaçacak
Kaç mevsim daha senden ayrı geçecek

Üşüyen bedenim ateş başında
Parçalanıyor elbisem taşa vurunca
Pet şişeli çocuk taştan atlıyor
Göz hakkı bir mısır közde patlıyor
Sularına duvarlar çekilecek

Dut ağacı altında Hanyan çeşmesi
Kiraz mevsimi munzurluklarım
Ellerimi yırtan dikenli teller
Bir değnek ayaklarımı seviyor
Al meyveler dallarda çürüyecek

Kranı aşıyor mavi BMC
Kavırıyor kasayı minik ellerim
Dizlerim asfaltta ufalanıyor
Ah yaramaz yaşlarım
Bir daha böyle düşmeyecek

Fatih İslam Türkoğlu

Döner

Döner fırıldak döner
Felek döner şans döner
Girdapta adam döner
Ocakta yanar döner
Tavuk döner et döner

Olmaz hesaplar döner
Tutmazsa işler döner
Onu bunu şunu dener
Ocakta yanar döner
Tavuk döner et döner

Fatih İslam Türkoğlu

Eski rüzgar

Yalnız ben görsem kırmızılarda seni
Bir boy aynasında bir akşam vakti
Ben farketsem yalnız uzattığını
Tel tel simsiyah saçlarını

Mevsim sarıya çalıyor sevdiğim
Neler neler çalıyor hayattan zaman
Karanlıkta eski bir rüzgarın sesi
Buralarda sensiz bir adam ağlar

Penceremden doluyor hüznün içime
Bir orman kokusu ıslak ve taze
İçime çekiyorum serin havayı
Mutlu muyum neyim ağlarken niye

Fatih İslam Türkoğlu

Gölge Oyunu

Sessizlik
Çiğliklerimin kaybolduğu kara delik.
Şokaklarımdayım şimdi
Çekimindeyim
Al beni gelmişken
Bırakma yarına
Sal beni kendine
Korkma çıkarmam sesimi
Tutsaksam seninim işte
Özgürsem hala
Sana koşuyorum.

Al beni sessizlik
Al beni gelmişken
Bırakma bana beni
Ellerimi tut.
Asiliğimi cahilliğime bağışla
Sözlerimi sabırsızlığıma
Aldırma çocukluğuma
Tutuşacaksa yüreğim aşktan
İzin ver pişsin
Kırpıklarım vuslata ersin
Kopar pamuktan iplikleri
Gölge oyunu bitsin.

Fatih İslam Türkoğlu

Güneş

Güneş uzaklara gidiyor yine
Bir akşam üstü penceremde
Koşamıyorum, tutamıyorum
Takatimi büsbütün umutsuzluğa yatırıyorum
Karabasanlar çöküyor üstüme
Konuşamıyorum
Uzanabilsem, bağırabilsem
Güneş gitme
Güneşim...

Yoksa kızar mıydım sabahlara çarpsa yüzüme
Yanağımı okşasa pamuk eliyle
Isıtsa tenimi sımsıkı sarsa
Gitmese güneş
Güneşim...

Fatih İslam Türkoğlu

Güneş alıyor musun

Geldim ıssızdı yerin
Toprak sessiz ve serin
Bir kuyu dar ve derin
Derinde soluk bedenim

Akşam olmakta burada zaman
Ne "zaman" var kuyuda, ne vaktin dar
İşte burada bedenim karanlığa tutuklu
Söyle temiz ruhun güneş alıyor mu

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"
Ruhuna okumak ne zor Fatiha
Daha dün bizimleydin aynı rüyada
Bugün bizim olmadığımız dua'da

Akşam olmakta burada zaman
Gitme zamanı zamandan
Tekrar gelmek kader
Gitmek ve gelmek kader
Gitme zamanı şimdi
Hoşçakal...

Fatih İslam Türkoğlu

Haberin yok

Sanki yokluk bu son gülüş
Suskun biter onca cümbüş
Hele yalnızlığa bir düş
Bir düş hayat haberin yok

Gözler ama kulak sağır
Zaman işler ağır ağır
Belki sevinç belki kahır
Bekler bizi haberin yok

Susar dilin görmez gözün
Yalanlara varmaz yüzün
Bu son satır bu son sözün
Zaman bitti haberin yok

Ve bir yürek eder veda
Ses ulaşmaz hoş bir seda
Dolar ağıtlara nida
Giden sensin haberin yok

Fatih İslam Türkoğlu

Hesap

anladığımda yazanı
anlatamadığımda
bir sırrı var mürekkebin
alnımda

ipince sırat
yürüyemediğimde
ben kocaman bir ömür üstünde
omzumda beni iten bir güç
adım atmak ah ne güç

Fatih İslam Türkoğlu

İki durak arası

İçinde yemyeşil cennet bahçesinin
Ben miyim dolanan deli divane
İki candan yekpare bir yüreğin
Ben miyim tutunan hayallerine

Rengarenk doğuyor yepyeni bahar
İki durak arası benim kaderim
Şehir susmuş sanki bizi dinliyor
Yerini bulmuyor tatlı sözlerim

En derin cümleler hafif kalıyor
Adı yok bu dokunuşun hiç bir sözlükte
Kayıklar sahilde dalgalanıyor
Gülümsüyor yanaklar mavi resimde

Merhaba İstanbul sen misin hasret
Kıyında gördüğüm bir rüya mıdır
Güzelliğine var mı başka mazeret
İçinde gizlenen bir sevda mıdır

Fatih İslam Türkoğlu

Kalem

Kalemin yazmadığı gün
Ne kadar uzaksın bana.
Yazmadığın günleri özledim,
Geri gelir mi daha

Hiç yokken ne güzeldim
Ya da azken,
Yaşım azken boyum azken
Çocukken,
Tertemiz bir sayfam vardı,
Kalem yazmazken.

Sürgü'yüm artık, sür beni hücreme
Kapat kapılarımı yüzüme
Kalem, sus artık
Beni karalama üstüme

Fatih İslam Türkoğlu

Kaybolmak

Saçaklarımda camsı damlalar
Kalın bir duvar buz bakışları
Elimde büyüdü çocuksu şarkılar
El emeği göz nuru

Bahar mı geliyor
Kime?

Usluluğum kime emanet bu serkeş uçurumda
Kulağından tutup çekip boşluğa
Umut benim payıma düşen
Umut
En büyük nevalet

Huzursuz muyum
Neden?

Külbozu sabahları doldurdum çantama
Meraklı yağmurları
Azığım boş tenekeler
Azığım törembet mangası
Vur patlasın çal oynasın

Gidiyorum
Nereye?

Kaybolmak bir tümcenin içinde
İçinde yalnızlığın
Hiç bir şey yokmuş gibi
Öyle basit
Öyle sıradan
"Kaybolmak

Fatih İslam Türkoğlu

Konuşursak bir şey kaybetmeyiz

Konuşursak bir şey kaybetmeyiz,
Konuşmazsak ne kaybettiğimizi bilmeyiz...

Fatih İslam Türkoğlu

Mademki

Mademki dedi: "Yaz."
Ne kadar yazarsan yaz, az
Anlatabilirim belki
Özlemimi biraz

Sabah yakını rüyalarla uyandığımda
Kollarım yatağın boşluklarında
Bir el seviyor sanmıştım oysa
Pamuk bir el yanaklarımı

Şarkılar konuyor kulaklarıma
Ah ne içten ah ne sevdalı
Yüzüme uzanıyor siyah saçların
Yüzüme uzun, upuzun

Ayakların dolanıyor ayaklarıma
Şarmaş dolaş sanıyorum parmaklarımız
İçime doluyor aşkla yüreğin
İşliyor içime, yüreğime

Ben kendim de yaşarım sanmıştım oysa
Senden uzaklarda, sensiz de seni
Her sabah ve akşam içime bunca
Dolmasaydın sevgili

Fatih İslam Türkoğlu

Mevsimi geçen yalnızlık

Geç kalınmış bir vaktin sorgusunda ellerim,
Cetvelin sivri yanını okşuyor parmak uçlarımı.
Dişlerimi sıkımişken canımı da sıkıyor
Arka sıradaki kıkırdamalar...

Hangi vakit geç kalsam huzura,
Ne zaman beynime üflesem nefsimden bir ilkbaharda.
Mevsimi çoktan geçmiş yalnızlığın kederini yaşıyorum.

Fatih İslam Türkoğlu

Özlemek

Takvimler değişiyor
Günden güne çoğalıyor yalnızlığımız
İçimizi bir yangın kasıp kavuruyor da
Duyulmuyor çığlıklarımız

Sımsıkı saramamak sonra
Ne acı
Dokunamamak
Duyamamak
Bakamamak gözlerinin içine...

Özlemek...
Bir mavi akşamı
Çimeni, denizi, kayığı
Kol kola yürürken ağaçlı yolları
Ve hepsini anlamlı yapan
Şeni...
Özlemek...

Fatih İslam Türkoğlu

Rüzgara Tutunmak

Yalnızım
Sakallarım uzadı iyice
Bitiremediğim kitapları okuyorum
İzlemediğim filmlere sardım bu sıralar
Yalnızım
Sanırım hep böyle kalacağım

Bağlama çalışıyorum
Gecenin en tenha saatlerinde
Tingirtadıyorum tellerini işte
Çalmak dersin
Şarkılar mırıldanıyorum üstüne
Kapımı kimseler çalmıyor
Komşular da memnun seslerden
Şarkılar fena

Sabahın beşinde yumurta kırıyorum
Altısında yeni bir film
Yedisinde çay
Sekizinde...
Unutturuyor da içimde birikenleri
Uyuyabilsem

"Canısın"
Sessizliğimde sessiz
Uykusuzluğum da uykusuz
Yine de bazen başı önde çaktırmadan uyuyor kerata
Her çekişimde ona da pay veriyorum dumanımdan
İyi içici sayemde

...
Bir gün mutlu olacağımı hissedersen
Gerçekten yaşamaya değer hissedersen
Ve geç kalmamışsam
Bırakacağım söz

...
Kulaklarım çınlıyor.

Bir hayatım olsaydı
Belki her şey benim elimde olsaydı
Rüzgara tutunurdum ümitle
Uçursun diye yüreğimi...
Ayaklarımın üşümediği
Bir mayıs sabahına yemyeşil
Masmavi bir gökyüzüne
Bütün esaretten azade
Tertemiz özgürlüğe...

Fatih İslam Türkoğlu

Savaşım Var

Ah çarpık hikayem
Ah kurak toprağım
Başımı döndüren alem
Ruhumu kirleten zaman
Savaşım var sizinle
Dişe diş, bana ben

Fatih İslam Türkoğlu

Susardık

Susardım ben
Sen susardın
İkimiz de susardık
Birbirimize susarken

Oysa konuşurduk bazen
Asıl konuşmamız gerekenleri susarken
Asıl konuşmamız gerekenlere susarken
İki yabancıydık konuştuğlarımızın

Sustuk

Fatih İslam Türkoğlu

Şimşekler

Şimşekler!
Yine olmadık bir anda
Yine sığınacak yerim yok
Urperiyorum
Yıldırım düşecek on üç saniye sonra
Nereye düşecek?

Şimşekler!
Apaydın karanlık
Gülsem mi ağlasam mı
Kaçsam mı
Nereye?

Şimşekler!
Pavlovun zili
Alman tankları
İki bin iki bilgi yarışması
Kalp atışlarım hızlanıyor
Eleniyoruz
Arkadaki kıza cevapları kim veriyor?

Şimşekler!
Lacivert ceketim ağırlaştı iyice
Ciscimit gri pantolonum
Göz kapaklarıma doluyor saçımdaki jöle
Umursamıyorum
Islanıyorum...
Bir ateş düşüyor bir ceviz ağacına
Ceviz ağacı yıldırım çeker miydi?

Fatih İslam Türkoğlu

Yalaka

Uç uca iki sarmaşık
Sırtan yüze biri sırnaşık
Biri yer biri kemiğe aşık
Yalar da yalar...

Gözü fıldır fıldır alemde heyhat
Ne halt yediyse çıkarır kat kat
İnsan ki içinde sahte bir şefkat
Yanar da yanar...

Dünyayı götürür haberi yoktur
Şanı nice ooo reklamı çoktur
Ne zaman sorsan gözü hep toktur
Herkes ona kanar da kanar

İşler ters giderse döner deliye
Deli dedin mi ne yapsa haktır
Çeker semeri vurur veliye
Dünya delinin ya
Veli ne yapsın

Fatih İslam Türkoğlu

Yalnızlık soğuk

Hala soğuk
İçimi üşüten uzaklıklar
Karanlıklar
Bir şehrin sus pusunda
Yalnızlıklar
Yalnızlık soğuk

Fırtına ıslık çalıyor
Fırtına beynimi tırmalıyor
Bir çift göz geçiyor gözlerimin içinden
Bir çift göz içimi titretiyor
Sonra tutamıyorum ellerini
Fırtına canımı sıkıyor

Güneşimi saklıyor yeditepe
Duvarlara çarpıyor aydınlığım
Bir alev düşüyor derken içime
Bir yangın kasıp kavuruyor
Sonra saramıyorum sımsıkı
Yeditepe canımı sıkıyor

Fatih İslam Türkoğlu

Yüzleşme

Şimdi manasız teraneler çalar beyinde
Zonklar aynı kelimeler üst üste
Yüzleşmesi zor sorular
Zamanı eskiden belli acılar
Cevaplar, cevaplar, cevaplar..

Fatih İslam Türkoğlu

Zamandan Geçer Kayık

Zamandan geçer kayık,
İçinde balçık,
Zamandan geçer zamansızlığa.

Zamandan geçer kayık,
İçinde balçık
İzi kalır balçığın sallandıkça dalgada
Ve iz bırakır her nefes
Hatıra omuzlara.

Zamandan sonra bir zaman
Bu yolculuk sorulur.
Bütün eksiklerden azade bir mahkeme kurulur
Çamuru çamurdan ayırmak ne zor!
Belki milyon sene, beden yangında kor
Alevlerle çıkar aydınlığa...

Fatih İslam Türkoğlu